

32002F0465

20.6.2002.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 162/1

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA
od 13. lipnja 2002.
o zajedničkim istražnim timovima
(2002/465/PUP)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske unije, a posebno njegov članak 34. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije, Francuske Republike, Kraljevine Španjolske i Ujedinjene kraljevine ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Jedan je od ciljeva Unije pružiti državljanima visok stupanj sigurnosti na području slobode, sigurnosti i pravde, a taj cilj treba ostvariti sprečavanjem i borbom protiv kriminala putem tješnje suradnje između policijskih snaga, carinskih službi i drugih nadležnih tijela država članica, uz poštivanje načela ljudskih prava, temeljnih sloboda i pravne države na kojima počiva Unija i koja su zajednička svim državama članicama.
- (2) Europsko je Vijeće na svojoj sjednici u Tamperi 15. i 16. listopada 1999. zatražilo neodgodivo osnivanje zajedničkih istražnih timova, kao što je predviđeno Ugovorom, što predstavlja prvi korak u borbi protiv trgovine drogom i ljudima, kao i terorizma.
- (3) U članku 13. Konvencije o uzajamnoj pomoći u pravnim stvarima između država članica Europske unije ⁽³⁾, koju je donijelo Vijeće u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji, predviđeno je osnivanje i rad zajedničkih istražnih timova.
- (4) Vijeće potiče na donošenje svih mjera kojima se jamči što hitnija ratifikacija te Konvencije, a najkasnije tijekom 2002. godine.
- (5) Vijeće priznaje da je bitno brzo reagirati na zahtjev Europskog Vijeća o osnivanju zajedničkih istražnih timova.
- (6) Vijeće smatra da bi radi što učinkovitije borbe protiv međunarodnog kriminala u ovoj fazi bilo primjereno

usvajanje određenog pravno-obvezujućeg instrumenta o zajedničkim istražnim timovima na razini Unije, koji bi se trebao primjenjivati na zajedničke istrage vezane za trgovinu drogom i ljudima, kao i za terorizam.

- (7) Vijeće smatra da osnivanje takvih timova ima prioritet, prvenstveno radi sprečavanja kaznenih djela koje počine teroristi.
- (8) Države članice koje osnivaju tim trebale bi odlučiti o njezinom sastavu, svrsi i trajanju.
- (9) Države članice koje osnivaju tim, trebale bi imati mogućnost odlučiti, gdje je to moguće i u skladu s pravom koje se primjenjuje, da se sudjelovanje u aktivnostima tima dozvoli osobama koje ne predstavljaju nadležna tijela država članica i da takve osobe mogu biti, na primjer, predstavnici Europolu, Komisije (OLAF-a) ili predstavnici tijela država nečlanica, a posebno predstavnici izvršnih tijela Sjedinjenih Država. U takvim bi slučajevima sporazumom o osnivanju tima trebalo predvidjeti pitanja vezana za moguće odgovornosti za takve predstavnike.
- (10) Zajednički istražni tim trebala bi djelovati na teritoriju države članice u skladu sa zakonima koji se primjenjuju u toj državi članici.
- (11) Ova Okvirna odluka ne bi smjela dovesti u pitanje ostale postojeće odredbe ili sporazume o osnivanju ili radu zajedničkih istražnih timova,

DONIJELO JE OVU OKVIRNU ODLUKU:

Članak 1.

Zajednički istražni timovi

1. Nadležna tijela dviju ili više država članica mogu na temelju međusobnog sporazuma osnovati zajednički istražni tim za određenu namjenu i na određeno vrijeme, koje se može produžiti međusobnim dogovorom, kako bi vršila istrage kaznenih djela u jednoj ili više država članica koje čine tim. Sastav tima utvrđuje se sporazumom.

⁽¹⁾ SL C 295, 20.10.2001., str. 9.

⁽²⁾ Mišljenje izneseno 13.11.2001. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL C 197, 12.7.2000., str. 1.

Zajednički istražni tim moguće je osnovati posebno ako:

- (a) istrage kaznenih djela koje provode države članice zahtijevaju teške i zahtjevne istrage koje su povezane s drugim državama članicama;
- (b) više država članica provodi istrage kaznenih djela čije okolnosti zahtijevaju usklađeno, zajedničko djelovanje u uključenim državama članicama.

Zahtjev za osnivanjem zajedničkog istražnog tima može podnijeti svaka uključena država članica. Tim se osniva u jednoj od država članica u kojima se očekuje da će se provoditi istrage.

2. Osim podataka spomenutih u određenim odredbama članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj pomoći u pravnim stvarima i članka 37. Beneluškog ugovora od 27. lipnja 1962., koji je izmijenjen Protokolom od 11. svibnja 1974., zahtjevi za osnivanje zajednički istražni timovi uključuju prijedloge o sastavu tima.

3. Zajednički istražni tim djeluje na teritoriju država članica koje sačinjavaju tim, prema sljedećim općim uvjetima:

- (a) Voditelj tima jest predstavnik nadležnog tijela koje sudjeluje u kriminalističkim istragama države članice u kojoj tim djeluje. Voditelj tima djeluje u okviru svojih nadležnosti sukladno nacionalnom pravu.
- (b) Tim izvršava svoje operacije u skladu s propisima države članice u kojoj djeluje. Članovi tima izvršavaju svoje zadatke pod vodstvom osobe iz podstavka (a), uzimajući u obzir uvjete koje su utvrdila njihova tijela u sporazumu o osnivanju tima.
- (c) Država članica u kojoj tim djeluje stvara sve organizacijske preuvjete potrebne za njihov rad.

4. U ovoj se Okvirnoj odluci članovi zajedničkih istražnih timova, koji ne potječu iz država članica u kojima djeluje tim, nego iz drugih država članica, nazivaju „upućenim” članovima tima.

5. Upućeni članovi zajedničkih istražnih timova imaju pravo biti nazočni kada se poduzimaju istražne mjere u državi članici u kojoj tim djeluje. Međutim, voditelj tima može iz posebnih razloga odlučiti drukčije, u skladu sa zakonima države članice u kojoj tim djeluje.

6. Voditelj tima može upućenim članovima zajedničkog istražnog tima, u skladu s propisima države članice u kojoj tim djeluje, povjeriti zadaću da provedu određene istražne mjere ako to odobri nadležna tijela države članice u kojoj tim djeluje i države članice uputiteljice.

7. Kada zajednički istražni tim ima potrebu poduzeti istražne mjere u jednoj od država članica koje sudjeluju u timu, članovi koje je ta država članica uputila u tim mogu zatražiti od svojih nadležnih tijela da poduzmu te mjere. Te se mjere razmatraju u toj državi članici pod istima uvjetima koji bi se primjenjivali da su one zatražene u sklopu nacionalne istrage.

8. Kada zajednički istražni tim treba pomoć države članice koja ne sudjeluje u timu ili treće zemlje, nadležna tijela države u kojoj tim djeluje mogu uputiti zahtjev za pomoć nadležnim tijelima druge uključene države u skladu s određenim instrumentima ili dogovorima.

9. Član zajedničkog istražnog tima može za potrebe kriminalističkih istraga koje tim provodi, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i u okviru svojih nadležnosti timu otkriti podatke kojima raspolaže država članica uputiteljica.

10. Podaci do kojih član ili upućeni član dođu zakonitim putem za vrijeme sudjelovanja u zajedničkom istražnom timu, a koja nije inače dostupna nadležnim tijelima dotičnih država članica, mogu se upotrijebiti u sljedeće svrhe:

- (a) u svrhu u koju je tim osnovan;
- (b) uz prethodnu suglasnost države članice u kojoj je podatak pronađen, za otkrivanje, istragu i gonjenje drugih kaznenih djela. Takvu je suglasnost moguće uskratiti samo u slučajevima kada bi takva uporaba ugrozila kriminalističke istrage u dotičnoj državi članici ili u kojima bi ta država članica mogla uskratiti uzajamnu pomoć;
- (c) za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti, ne dovodeći u pitanje točku (b), ako bi naknadno bila pokrenuta kriminalistička istraga;
- (d) za druge svrhe, ako je tako dogovoreno između država članica koje sačinjavaju tim.

11. Ova Okvirna odluka ne dovodi u pitanje ostale postojeće odredbe ili sporazume o osnivanju ili radu zajedničkih istražnih timova.

12. Moguće je dogovoriti da u djelatnostima tima sudjeluju osobe koje nisu predstavnici nadležnih tijela država članica koje sačinjavaju zajednički istražni tim, ako to dozvoljavaju zakoni dotičnih država članica ili odredbe bilo kojeg pravnog instrumenta koji se primjenjuje između njih. Takve osobe mogu, na primjer, biti dužnosnici tijela osnovanih u skladu s Ugovorom. Prava, koja ova Okvirna odluka daje članovima ili upućenim članovima tima, ne primjenjuju se na te osobe, osim ako je sporazumom izričito drukčije određeno.

*Članak 2.***Kaznenopravna odgovornost dužnosnika**

Tijekom operacija iz članka 1. dužnosnike iz države članice, osim države članice u kojoj tim djeluje, u pogledu kaznenih djela počinjenih protiv njih ili koja su oni počinili tretira se kao dužnosnike države članice u kojoj tim djeluje.

*Članak 3.***Građanskopravna odgovornost dužnosnika**

1. Kada dužnosnici države članice u skladu s člankom 1. djeluju u drugoj državi članici, prva država članica odgovorna je za svaku kakvu štetu koju isti prouzroče tijekom svojih operacija, u skladu sa zakonima države članice na čijem teritoriju djeluju.

2. Država članica na čijem je teritoriju šteta iz stavka 1. uzrokovana nadoknađuje nastalu štetu pod jednakim uvjetima koji se primjenjuju na štetu koju uzrokuju njeni vlastiti dužnosnici.

3. Država članica čiji su dužnosnici nanijeli štetu nekoj osobi na teritoriju druge države članice, potonjoj nadoknađuje cijele iznose koje je ona platila žrtvama ili osobama ovlaštenima u njihovo ime.

4. Ne dovodeći u pitanje korištenje svojih prava prema trećim stranama, s iznimkom stavka 3., svaka će se država članica u slučaju iz stavka 1. suzdržati od zahtjeva da joj druga država članica nadoknadi pretrpjele štete.

*Članak 4.***Provedba**

1. Države članice donose potrebne mjere kako bi se uskladile s odredbama ove Okvirne odluke do 1. siječnja 2003.

2. Države članice Glavnom tajništvu Vijeća i Komisiji šalju tekst odredaba kojima u svoje nacionalno pravo prenose obveze koje su im nametnute na temelju ove Okvirne odluke. Na temelju ovih i drugih informacija, Komisija će do 1. srpnja 2004. Vijeću predati izvješće o funkcioniranju ove Okvirne odluke. Vijeće će ocijeniti opseg u kojem su se države članice uskladile s ovom Okvirnom odlukom.

*Članak 5.***Stupanje na snagu**

Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objave u Službenom listu. Ona prestaje proizvoditi učinke kada Konvencija o uzajamnoj pomoći u pravnim stvarima između država članica Europske unije stupi na snagu u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 13. lipnja 2002.

Za Vijeće

Predsjednik

M. RAJOY BREY